

Arrest

nr. 198 305 van 22 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Zimbabwaanse nationaliteit te zijn, op 11 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DIJCKMANS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Zimbabwaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 september 2014 en heeft zich vluchteling verklaard op 13 december 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 13 december 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster werd gehoord op 20 december 2017.

1.3. Op 27 december 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Zimbabweaanse nationaliteit te hebben. U werd geboren in Chitungwize. U ging er van 1992 tot 1998 naar de Seke-school. Van 1999 tot 2004 zat u op internaat in Masvingo. In 2005 verhuisde u met uw familie naar Masvingo. Van 2005 tot 2006 ging u naar de Masvingo Polytechnical School. Van 2006 tot 2007 deed u een industriële stage in Masvingo. Van 2007 tot 2009 ging u terug naar de Masvingo Polytechnical School. U deed nog een industriële stage van 2009 tot 2011. Van 2011 tot 2014 werkte u in Masvingo.

In 2003 kwam L.(...) C.(...) naar uw school. Jullie studeerden vaak samen. U besepte dat u zich aangetrokken voelde tot haar. Toen in 2005 L.(...) te lage resultaten had om medische studies te doen, pleegde ze zelfmoord.

In 2007, kreeg u uw eerste relatie met uw mannelijke collega, K.(...) W.(...). Na een maand eindigde de relatie. In 2011 kreeg u een relatie met B.(...). Na twee weken eindigde de relatie. Uw laatste relatie dateert van mei 2014. Deze was met E.(...) en eindigde na twee weken. U had nog nooit een relatie met een vrouw.

U verliet Zimbabwe op 22 september 2014. U reisde met een studentervisum in uw Zimbabweans paspoort via Zuid-Afrika naar België. U kwam op 26 september 2014 aan in België. U begon die maand een masteropleiding. Het eerst semester volgde u aan de UGent. Het tweede semester deed u aan KULeuven.

Uw studentervisum was geldig van 12 september 2014 tot 12 september 2015. U had een werkvergunning geldig van 28 mei 2015 tot 31 oktober 2015. Sindsdien verblijft u illegaal in België. U werd verschillende keren aangehouden door de Belgische politie. Tijdens uw laatste aanhouding, op 28 november 2017 gaf u een andere identiteit op, onder naam van uw vriendin Q.(...) S.(...). U verblijft in het gesloten centrum van Brugge sinds 29 november 2017. U vroeg asiel aan op 13 december 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde bij terugkeer naar Zimbabwe opsluiting in de gevangenis, problemen met uw familie en sociaal stigma te vrezen en dit omwille van uw geaardheid, maar volgende bedenkingen kunnen gemaakt worden:

Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat u pas laattijdig een asielaanvraag indiende te België. Het was bovendien nooit eerder uw intentie om asiel aan te vragen in België.

Op 26 september 2014 kwam u aan in België. (Dienst Vreemdelingenzaken, Verklaring DVZ, p10, vraag 31) U reisde met een studentervisum via Zuid-Afrika naar België. Uw studentervisum was geldig van 12 september 2014 tot 12 september 2015. (zie administratief dossier) U begon de tweejarige master Food Technology. U had een werkvergunning voor België geldig van 28 mei 2015 tot 31 oktober 2015. Op 24 maart 2016 ontving u een attest tot afneming van uw verblijfsdocument. (gehoorverslag, p13. Zie ook: administratief dossier)

U woonde vanaf uw aankomst in België op 26 september 2014 tot februari 2015 in Gent. Vanaf februari 2015 woonde u in Leuven. Aangezien u geen legaal verblijfsstatuut had, verbleef u tot november 2017 illegaal in het land in een leegstaande kamer van een Nigeriaanse vriend. (gehoorverslag, p12-13)

U verklaarde dat u uw studentervisum moest verlengen, maar dat u dit niet heeft gedaan omdat u ziek werd en u de nodige documenten van uw oom in Australië die borg ging staan voor u, niet in orde kon brengen. (gehoorverslag, p12)

U had sinds uw legaal verblijf in België verliep verschillende contacten met de politie, op 21 oktober 2016, op 7 maart 2017, op 26 en 28 november 2017.(gehoorverslag, p3 en p14) Tijdens uw laatste contact met de politie gaf u een andere identiteit op, onder naam van uw vriendin Q.(...) S.(...).(gehoorverslag, p3. Zie ook: administratief dossier) U verblijft in het gesloten centrum van Brugge sinds 29 november 2017.

Over uw laattijdige asielaanvraag kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt:

U verklaarde dat de reden van uw komst van België tweevoudig was: U kon er zich enerzijds langzaamaan losmaken van uw familie en zelf iemand zoeken om een relatie mee te beginnen. Anderzijds, kon u een masterdiploma halen en deze reden gebruiken tegenover uw familie als de "zogenaamde" echte reden van uw vertrek naar België. (gehoorverslag, p13 en p16)

Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat "hoopte" dat u geen asiel moest aanvragen.(Verklaring DVZ, p9, vraag 29) Ook aan het CGVS verklaarde u dat u geen asiel wou aanvragen omdat u bang was dat uw Zimbabweaanse vrienden zich vragen zouden stellen.(gehoorverslag, p15) Uw familie in Zimbabwe zou op de hoogte kunnen komen van uw asielaanvraag. Uiteindelijk besloot u op 13 december 2017 toch asiel aan te vragen. U was niet van plan om asiel aan te vragen.(gehoorverslag, p15) Uw plan was om uw master af te maken, werk te vinden en dan een relatie te beginnen wanneer u legaal in België kon verblijven. Op die manier kon u op uw eigen benen staan en was u onafhankelijk van uw familie in Zimbabwe. Ook wanneer de dossierbehandelaar u wees op het feit dat dit uw nood aan bescherming aantastte, verklaarde u dat er wel een risico was om terug te keren, maar dat u naar België kwam om een master te hebben, legaal blijven in België en dan een relatie te beginnen. Als u uw plan zou blijven volgen, moest u in België werken. Wanneer expliciet werd gevraagd of het ooit uw plan was om asiel aan te vragen, verklaarde u van niet. U herhaalde nogmaals dat uw plan was om uw diploma te halen, legaal te kunnen verblijven in België en te werken. U verklaarde dat u nu asiel aanvraagt omdat uw "plan" onmogelijk werd, doordat u uw master niet kon afmaken.(gehoorverslag, p15) U verklaarde dat uw niet terug naar uw familie kan, aangezien u daar geen relatie kan vinden.(gehoorverslag, p15)

Op de vraag waarom u zo lang hebt gewacht met uw asielaanvraag, verklaarde u dat u bang was voor de Belgische autoriteiten, aangezien u geen documenten had.(gehoorverslag, p15) Echter, ook toen u nog legaal in België verbleef, vanaf uw aankomst op 26 september 2014 tot de einddatum van uw arbeidskaart in 31 oktober 2015, liet u na om asiel aan te vragen.

Dat u hebt nagelaten om internationale bescherming aan te vragen, doet ernstige afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die terugkeer naar haar land vreest uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat zij onmiddellijk na haar binnenkomst in België asiel aanvraagt. Zeker gezien u zelf verklaarde dat u zich heeft geïnformeerd over de situatie van homoseksuelen in België en deze situatie voor u net de reden was om naar België te komen,(gehoorverslag, p16) kan men verwachten dat u ook op de hoogte bent van de optie om asiel aan te vragen omwille van uw geaardheid. ***De vaststelling dat u dit toch niet deed – liever uw studie wou afmaken, werk vinden en een relatie wou beginnen- en pas meer dan drie jaar na aankomst in België, na verschillende contacten met de politie, én nadat u werd opgesloten in het gesloten centrum van Brugge, asiel aanvraag, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen.***

Er kunnen verder volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u beweerde homoseksuele geaardheid.

Ten eerste legde u inconsistente verklaringen af met betrekking tot de definiëring van uw eigen geaardheid.

Toen u werd gevraagd hoe u uw eigen geaardheid zou definiëren, antwoordde u in eerste instantie het volgende: "Ik zou zeggen dat ik gay ben. Ik ben lesbisch. Ik ben biseksueel. Niet biseksueel. Ik mix niet. Sorry. Ik ben niet biseksueel."(gehoorverslag, p8) Wanneer meteen hierna werd gevraagd hoe u zich dan zou definiëren, begon u zichzelf in detail te beschrijven, zonder te verwijzen naar uw geaardheid. Wanneer u gevraagd werd of u zich zou omschrijven als gay of lesbisch, verklaarde u dat u "gay" was.(gehoorverslag, p8) Wanneer later in het gehoor voor de zekerheid werd nagegaan of u zich

identificeerde als zijnde "gay", verklaarde u dat u gay, lesbisch bent en dat u énkél aangetrokken bent tot vrouwen.(gehoorverslag, p9) Wanneer naar het verschil tussen lesbisch en gay werd gevraagd, vertelde u dat lesbisch is "dat je enkel relaties hebt met vrouwen" en dat gay "is dat je ook relaties kan hebben met andere geslacht".(gehoorverslag, p8) U begreep onder de term "biseksueel" "mensen die seksuele relaties kunnen hebben met hetzelfde geslacht en met het andere geslacht".(gehoorverslag, p8) Wanneer dan gevraagd werd wat het verschil tussen biseksueel en gay is, verklaarde u dat biseksualiteit samen met heteroseksualiteit ook onder de algemene noemer "gay" valt. Wanneer werd gevraagd wat heteroseksueel betekende, verklaarde u dat het hetzelfde geslacht betekende en het dus over mensen gaat die samengaan met mensen van hun eigen geslacht.(gehoorverslag, p9) Daarna verklaarde u dan plots dat homoseksualiteit slaat op de aantrekking voor hetzelfde geslacht. En dat heteroseksualiteit ook biseksualiteit omvat. Daarna verklaarde u dan weer dat heteroseksualiteit iets anders is dan biseksualiteit, en dat homoseksualiteit slaagt op het samengaan met iemand van hetzelfde geslacht.(gehoorverslag, p9) U verklaarde dat u "dacht" dat u over deze verschillende concepten leerde via de media, o.a. de Amerikaanse en Australische.(gehoorverslag, p8) **Deze inconsistenties en gebrekkige kennis betreffende de terminologie aangaande geaardheid is opmerkelijk gezien het onlosmakelijk verbonden is met uw eigen zelfidentificatie, die de basis vormt voor uw vrees voor terugkeer naar Zimbabwe. Bovendien verklaarde u dat u geïnteresseerd bent in het thema en dat u het thema opvolgde in de actualiteit. In deze context mag men dan ook correcte en consistente verklaringen over deze termen verwachten.**

Ten tweede is de kennis van de situatie van homoseksuelen in Zimbabwe uiterst beperkt.

U vertelde dat u geïnteresseerd was en dat u de situatie in uw land opvolgde, zowel toen u in Zimbabwe was als in België.(gehoorverslag, p15-16) U leende verschillende materialen over het thema uit via de bibliotheek in België.(gehoorverslag, p8) U las in Zimbabwe over de positie van de Zimbabwaanse Kerk, politiciers, enz. U probeerde het zelf uit te zoeken, aangezien met niemand kon praten.(gehoorverslag, p16) U verwees naar het sociaal stigma en de gevangenisstraf waarmee homoseksuelen in uw land mee geconfronteerd worden.(gehoorverslag, p17) Over de wetgeving met betrekking tot homoseksuelen wist u echter enkel dat de wet een gevangenisstraf oplegt. U wist niet hoelang de gevangenisstraf duurt wanneer men wordt opgesloten omwille van zijn geaardheid. U kende ook geen mensen die opgesloten werden omwille van hun geaardheid.(gehoorverslag, p17) Deze onwetendheden is zeer opmerkelijk aangezien u zelf bij terugkeer naar Zimbabwe opsluiting vreest (gehoorverslag, p18) en u zelf verklaarde dat u veel over de situatie van homoseksuelen in uw land las. Er wordt bovendien al vele jaren gepubliceerd over homoseksualiteit in Zimbabwe, gaande van de wetshervorming tot arrestaties. Zo onderging in 2013, dus voor uw vertrek naar België, de Zimbabwaanse wetgeving rond homoseksualiteit belangrijke hervormingen. In dat jaar werden immers huwelijken tussen mensen van hetzelfde geslacht expliciet strafbaar gesteld.(zie administratief dossier) Verder kende u geen organisaties in Zimbabwe waar homoseksuelen naartoe kunnen gaan.(gehoorverslag, p17) Ook wanneer de dossierbehandelaar u de naam GALZ opwierp en spelde, verklaarde u het niet te kennen.(gehoorverslag, p18) Nochtans is GALZ een gekende en actieve organisatie in uw land van herkomst. Ze ondersteunt homoseksuelen over heel het land wanneer deze worden geconfronteerd met verschillende problemen omwille van hun geaardheid, en dit al sinds voor uw vertrek uit Zimbabwe.(zie administratief dossier) Bovendien werd de organisatie veel besproken toen ze het slachtoffer werd van een politie-inval in 2013. GALZ spande een rechtszaak aan die ze wonnen.(zie administratief dossier)

Wanneer u werd gevraagd hoe het kwam dat uw kennis over de situatie voor homoseksuelen in uw land zo beperkt is, terwijl u zelf verklaarde dat u zoveel over de situatie las, antwoordde dat u enkel geïnteresseerd was in de president.(gehoorverslag, p17) Men kan echter verwachten van iemand die vervolging vreest bij terugkeer omwille van haar geaardheid dat ze beter op de hoogte is van de situatie in haar land. Zeker gezien u zelf verklaarde dat u geïnteresseerd was in de situatie en u hierover veel las. Uw onwetendheden ondermijnen verder uw vrees omwille van uw beweerde geaardheid. **Van iemand die verklaarde vervolging te vrezen omwille van haar geaardheid, mag men redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van de juridische en maatschappelijke positie van homoseksuelen in haar land gezien de impact op het leven van haar zogenaamde lotgenoten, alsook op haar eigen leven bij terugkeer.**

Ook uw kennis van de Belgische context met betrekking tot homoseksualiteit is zeer beperkt. Bovendien nam u geen actieve stappen om u te verdiepen in de situatie en gemeenschap van homoseksuelen in België, hoewel dit voor u de reden was van uw komst naar België.

U verklaarde dat u, voordat u naar België kwam, de situatie van homoseksuelen in verschillende landen naging om een weloverwogen keuze te kunnen maken voor een land waar u ging studeren en een partner ging zoeken. (gehoorverslag, p13 en p16) Naar België komen was voor u dé gelegenheid om een partner te zoeken en om te leren van anderen hoe zij met hun geaardheid (bijvoorbeeld hun coming-out) omgingen. (gehoorverslag, p13) U ging naar België nadat u had gelezen dat men er heel tolerant is tegenover homoseksualiteit. U las dat er geen sociaal stigma is, dat België ook een homoseksuele eerste minister had. Verder verklaarde u dat u elke gelegenheid nam om bij te leren. (gehoorverslag, p11) U ging graag in debat over homoseksualiteit met anderen. (gehoorverslag, p14)

U kende echter geen organisaties (die werken rond geaardheid) in België. U kende wel een psycholoog aan de KU Leuven. U wou met deze psycholoog spreken over uw geaardheid, maar u wou dit pas doen nadat u uw master had afgerond en voor uw visa verviel. Een psycholoog zou volgens u kunnen helpen om het innerlijke conflict waarmee u zat op te lossen. (gehoorverslag, p17) Wanneer de dossierbehandelaar opmerkte dat het opmerkelijk is dat u hiermee wou wachten, verklaarde u dat als u boeken las en berekeningen maakte, u kalmeerde. (gehoorverslag, p17)

U had geen relaties gedurende de ruim drie jaar die u in België verbleef. (gehoorverslag, p5) U verklaarde dat u in België geen andere mensen met dezelfde geaardheid als u kende, aangezien u bang was voor uw Zimbabweaanse vrienden. (gehoorverslag, p8) Later verklaarde u dat u wachtte met een partner te zoeken tot u uw masteropleiding had afgerond. U maakte uw master niet af door bloedanemie. (gehoorverslag, p11) U herstelde in januari 2016. Daarna kreeg u een depressie. U dacht dat u hersteld was in april 2016. Nadien herviel u. Op de DVZ, verklaarde u dat u toestand verbeterd was sinds augustus 2016. (Verklaring DVZ, p9, vraag 29)

Wanneer u werd gevraagd waar u een potentiële partner kon vinden in België, verwees u naar algemene datingssites. U verklaarde dat u graag andere homoseksuelen wil ontmoeten en u hoopt dat u iemand ontmoet via een datingsite. U ging "uit nieuwsgierigheid" op een datingsite. U kende geen datingssites voor homoseksuelen specifiek. (gehoorverslag, p18) U sprak nooit eerder iemand aan over uw aantrekking tot vrouwen in België. De eerste keer dat u hierover iemand aansprak, was uw advocaat. (gehoorverslag, p16) U dacht in België wel veel na over relaties met vrouwen. (gehoorverslag, p14) Er moet echter worden vastgesteld dat u naliet om, eens u in België aankwam, enige stappen te ondernemen om uw wens om een partner te vinden te vervullen, terwijl dit juist de reden was waarvoor u naar België kwam en u op de hoogte was van de algemene tolerantie tegenover homoseksuelen in België.

Het feit dat u in België (tot op heden) wachtte met contacten te leggen, met mogelijke partners, met organisaties of met de psycholoog, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid. Als reden gaf u op dat u uw masteropleiding tot een goed einde wou brengen. U verklaarde dat u zich focuste op de master, omdat uw ouders daar zoveel belang aan hechten. (gehoorverslag, p13) Anderzijds verklaarde u dat u naar België ging om juist onafhankelijk te worden van uw ouders en om een partner te zoeken. (gehoorverslag, p11 en p13)

Over uw eerdere relaties en aantrekking tot vrouwen legde u oppervlakkige en inconsistente verklaringen af.

U had nooit een relatie met een vrouw. In 2003 ontmoette u L.(...). Dit was de enige keer dat u aangetrokken was tot iemand van het vrouwelijke geslacht. (gehoorverslag, p6) U verklaarde dat u relaties met mannen begon omdat uw omgeving zich afvroeg hoe het kwam dat u nog steeds geen relatie had. U "wou eens zien wat het betekent". U was "nieuwsgierig". (gehoorverslag, p5) U vond dat u zichzelf moest "toelaten" om een relatie aan te gaan. (gehoorverslag, p10) Later verklaarde u dat u onder druk van uw moeder, die zich afvroeg wanneer u een relatie zou hebben, (gehoorverslag, p6 en p16) een tweede en derde keer een relatie probeerde aan te gaan met een man. Op de vraag waarom u toch nog een tweede en derde relatie probeerde aan te gaan, nadat de eerste mislukte, antwoordde u dat u de relatie wou gebruiken als "verhulling". Vreemd genoeg vertelde u nooit aan uw familie dat u een relatie had. (gehoorverslag, p9) Uw verklaring dat u relaties met mannen aanging als verhulling, komt bijgevolg niet geloofwaardig over.

U verklaarde dat uw relaties met mannen meer vriendschappelijk waren en leken op een broer-zus relatie. (gehoorverslag, p5) Wanneer u werd gevraagd hoe dat u wist dat u geen zusterband zou hebben in een relatie met een vrouw, verklaarde u dat dat het "risico" is dat u erbij neemt. (gehoorverslag, p14)

Het is in eerste instantie al zeer opmerkelijk dat u zich definieert als zijnde lesbisch na een vriendschap met L.(...) een twaalf jaar geleden en drie relaties met mannen nadien. U heeft zich nooit aangetrokken gevoeld tot andere vrouwen dan L.(...). Bovendien komt het zeer bevreemdend over wanneer u verklaart dat u een relatie met een andere vrouw als "risico" (waarmee u bedoelde dat het enkel vriendschappelijk, zoals een broer - zus relatie zou zijn) ziet.

Wanneer u werd gevraagd of de aantrekking met L.(...) anders was dan met mannen, verwees u naar het feit dat uw werkbranche, de voedselindustrie, wordt gedomineerd door mannen en dat u hierdoor besloot om met hen "op date" te gaan.(gehoorverslag, p7) Een verdere uitleg of vergelijking bleef achterwege. Wanneer u werd gevraagd om uit te leggen hoe u wist dat u "gay" was, aangezien u sinds L.(...) niet meer aangetrokken bent geweest tot vrouwen, verklaarde u dat u probeerde relaties aan te gaan met mannen om na te gaan of u aangetrokken was tot hen. Na drie relaties concludeerde u dat u geen diepgaande relatie aankon gaan met mannen.(gehoorverslag, p9) Wanneer u werd gevraagd om uit te leggen hoe de aantrekking tot vrouwen zich evolueerde tot een wens om een relatie aan te gaan met een vrouw, vertelde u uitgebreid over hoe u relaties aanging met mannen en over uw plan om naar België te gaan. Toen de dossierbehandelaar verduidelijkte dat de vraag ging over een persoonlijke evolutie, antwoordde u beduidend korter: "Na de eerste relatie, was ik zo zeker, er was iets in mij dat zei: Ik ben niet aangetrokken tot mannen. Na de eerste relatie wist ik het. Als ik naar hen kijk, zie ik broers, zie ik vrienden."(gehoorverslag, p16) **Het is opmerkelijk hoe u uw wens voor een relatie met iemand van hetzelfde geslacht op verschillende momenten linkte aan de moeilijkheid om een relatie aan te gaan met mannen.**

Uw verklaringen, geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Zimbabwaanse samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Uw verklaringen over de beleving van uw eigen geaardheid duiden enkel op gebrek aan enige persoonlijke ervaringen. Uw onvermogen blijk te geven aan de manier waarop u met het besef van uw geaardheid omging getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde geaardheid.

Tenslotte werd er vastgesteld dat u er niet in slaagde uw vrees bij terugkeer omwille van uw geaardheid concreet te maken en hierover consistente verklaringen af te leggen.

U vreesde bij terugkeer gevangenisstraf, sociaal stigma en scheiding van uw familie.(gehoorverslag, p18)

U dacht niet aan teruggaan naar Zimbabwe, aangezien dat zou betekenen dat u terug zou moeten samenwonen met uw familie.(gehoorverslag, p13) U wist echt niet goed wat u kon verwachten wanneer u uw ouders zou uitleggen dat u zich aangetrokken voelt tot het vrouwelijke geslacht. U dacht dat uw ouders twee à drie jaar nodig zouden hebben om zich te "verzoenen" met het idee. Daarna zouden ze terug contact met u opnemen. (gehoorverslag, p14)

U was bang dat uw geaardheid uw toekomstig werk zal beïnvloeden. Toch wist u niet hoe uw collega's en werkgevers in Zimbabwe zouden reageren.(gehoorverslag, p18) U wist zelfs niet wat het beleid hierover is.

Verder vreesde u stigmatisering van de kerk.(gehoorverslag, p18) Hierover dient te worden opgemerkt dat u in België ook niet meer naar de kerk gaat.

Bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geopperde geaardheid en bijgevolg de vervolgingen die u vreest omwille van deze geaardheid.

Betreffende de door u voorgelegde documenten kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt: U legde een kopie van uw Belgische verblijfstitel, uw arbeidskaart (C-kaart), uw curriculum vitae en twee registratiecertificaten van de universiteit van KU Leuven neer. Daarboven werden verschillende krantenartikelen en rapporten toegevoegd aan uw dossier. Deze verwezen naar de situatie van LGBTI's in Zimbabwe. U verklaarde dat u deze artikelen zelf niet heeft gezien.(gehoorverslag, p17) Het CGVS erkent het bestaan van problematische situaties en de homofobe reacties van de president en zijn volgeling waarmee de Zimbabwaanse

LGBTIgemeenschap wordt geconfronteerd. U hebt echter niet aannemelijk kunnen maken werkelijk deel uit maken van deze gemeenschap. Deze documenten doen dan ook geen afbreuk aan het voorgaande.

Uw verblijf, studies en werkervaring in België worden eveneens niet in twijfel getrokken. Uw Belgische verblijfstitel, arbeidskaart, curriculum vitae en universitaire registratiecertificaten hebben verder geen betrekking op uw verklaringen omtrent uw geaardheid en hebben dan ook geen enkel invloed op de ongeloofwaardigheid ervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een eerste middel kan worden beschouwd, stelt verzoekster niet akkoord te kunnen gaan met de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt zij een poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. Zij formuleert haar verweer als volgt:

*"a. Eerst en vooral dient de volgende contradictie te worden opgemerkt: Hoewel bovenaan op p. 1 van de weigeringsbeslissing de juiste **datum van asielaanvraag** staat vermeld, zijnde 30.11.2017, wordt zowel in het daaropvolgende feitenrelaas als in de motivering van deze weigeringsbeslissing een verkeerde datum opgegeven waarop verzoekende partij asiel zou hebben aangevraagd. Men vermeldt verschillende keren 14.12.2017, terwijl de juiste datum van asielaanvraag 30.11.2017 was.*

*b. Verzoekende partij vindt de besluitvorming van het CGVS **oneerlijk** op dat punt dat ze haar homoseksuele geaardheid in twijfel trekken omdat verzoekende partij geen kennis heeft omtrent de definitie van de termen alsook geen kennis heeft van organisaties die opkomen voor de rechten van de L(esbian)G/ay)B(isexual)T(ransgender)-gemeenschap (LGBT hierna).*

Dat verzoekende partij niet veel kennis heeft omtrent deze LGBT-gemeenschap is niet zo moeilijk te begrijpen. Zij leefde namelijk in een maatschappij die elke andere geaardheid dan heteroseksualiteit ten strengste verbiedt. Homoseksualiteit is in Zimbabwe de dag van vandaag nog een waar taboe. Er mag niet over gesproken, geschreven worden. Laat staan dat de mensen die zich met deze geaardheid vereenzelvigen, deze geaardheid mogen tonen.

Bovendien heeft de overheid van Zimbabwe ook een strikte controle op wat wel en niet verspreid mag worden via pers of sociale media. In Zimbabwe vindt men dus weinig tot geen berichtgeving terug omtrent de LGBT-gemeenschap. Enkel de voor de president en regeringspartij gunstige berichten, mogen worden verspreid.

Verzoekende partij is daarenboven niet 'social media' genegen. Ze heeft deze 'tools' tijdens haar verblijf in België enkel sporadisch gebruikt, omwille van schoolredenen.

Er kan haar dus ook moeilijk verweten worden dat ze haar toevlucht tot deze tools had moeten nemen om zo meer kennis te vergaren over de LGBT-gemeenschap.

*c. Het CGVS lijkt in haar weigeringsbeslissing veel belang te hechten aan waarom verzoekende partij niet met vrouwen heeft afgesproken in de periode dat ze in België verbleef. Verzoekende partij heeft dit proberen uit te leggen door nadruk te leggen op **het belang van het naleven van het door haar vooropgestelde plan** dat ze in gedachten had. Om uiteindelijk permanent in België te kunnen blijven om een gezin met een vrouw te stichten, was het noodzakelijk eerst het diploma in de Master Food technology te behalen, zoals eerder uitgelegd.*

Verzoekende partij heeft haar niet enkel de onmiddellijke vervulling van haar homoseksuele geaardheid ontzegd omwille van de focus op haar studies, tevens moesten andere zaken wijken voor de eerste stap in haar plan, namelijk haar studies.

Ze had bijvoorbeeld in die periode ook totaal geen tijd voor haar gezondheid. Verzoekende partij moest bijvoorbeeld dringend opnieuw haar ogen laten testen en had daarbij een nieuwe bril nodig. Eveneens moest verzoekende partij eigenlijk in België nog een derde operatie laten uitvoeren aan haar been (in Zimbabwe onderging ze reeds 2 operaties). Er moest namelijk nog een metalen schroef uit haar been verwijderd worden.

Verder heeft verzoekende partij tijdens haar eerste jaar in België, hoewel ze dit wel doodgraag wilde, geen aandacht besteed aan recreatie, zoals het bezoeken van andere Europese steden en het bezoeken van bedrijven in wiens technologie zij enorm geïnteresseerd was, zoals Coca Cola en Nestle.

Ook al deze zaken heeft zij op de lange baan geschoven, om niet afgeleid te worden van het welslagen van haar eerste stap, de studies.

Verzoekende partij vindt het dan ook niet redelijk dat ze wordt afgestraft op het louter en alleen maken van een logische redenering, het handelen op basis van deze logica en het alles stap voor stap te willen doen.

d. Hetgeen door het CGVS werd verklaard, dat verzoekende partij zich focuste op de Master omdat haar ouders daar zoveel belang aan hechten, klopt dan ook niet. Haar ouders zijn niet de **oorzaak** waarom ze in België een **Master** is komen volgen. Haar geaardheid en haar eigen gedrevenheid liggen aan de oorzaak van deze keuze.

e. Het **'risico'** dat verzoekende partij bedoelde (paragraaf 7, p.4 beslissing CGVS) en waar door het CGVS veel belang aan wordt gehecht, is het risico dat elke relatie inhoudt. Je opent jezelf naar iemand anders. Je stelt je kwetsbaar op. Die andere persoon kan je kwetsen of kan daar misbruik van maken. Dit is het risico dat verzoekende partij bedoelde in haar interview en dat door het CGVS helemaal uit de context uiteindelijk werd neergeschreven.

f. Eveneens lijkt het CGVS niet te begrijpen wat verzoekende partij bedoelt met het gegeven dat zij drie relaties met mannen heeft gebruikt om haar echte geaardheid te **verhullen** t.a.v. haar familie.

Eerst en vooral wordt met relaties door verzoekende partij bedoeld dat zij op vraag van de mannelijke partner na een periode vriendschap, uiteindelijk de stap hebben genomen om hun vriendschap om te zetten in een relatie. Om er eigenlijk maar een naam op te plakken. Deze 'relaties' duurden ook niet langer dan 2/3 weken volgens verzoekende partij.

Verzoekende partij heeft nooit met deze mannelijke partners seksuele betrekkingen gehad. Ze wilde deze relaties tevens proberen om erachter te komen wat er nu met haar aan de hand was. Na twee relaties wist ze dat ze geen aantrekkingskracht voelde tot deze mannelijke partners en er tussen hen niets anders dan vriendschap was. Momenteel is ze met deze twee mannen nog altijd bevriend.

Vervolgens, als reactie op de aanhoudende vraag van haar moeder, die verzoekende partij omschrijft als enorm volhardend, heeft zij geprobeerd om een derde relatie met een mannelijke partner aan te gaan en dit om niet aan haar werkelijke geaardheid te moeten toegeven t.a.v. haar familie. Maar gelet op haar karakter dat ze niets kan doen waar ze niet 100% achter staat, kon ze, hoewel ze dit wilde en geprobeerd heeft, er niet voor uitkomen met deze man een relatie te hebben, terwijl ze hem louter en alleen gebruikte als verhulling.

Verzoekende partij had dus als het ware de intentie deze mannelijke relatie te gebruiken als verhulling om zo 'zorgeloos' in de Zimbabwaanse maatschappij te kunnen leven doch kon het niet omdat het niet juist voelde.

g. Tijdens de videoconferentie met het CGVS dd. 20.12.2017 heeft verzoekende partij echter wel een aantal **zaken** aangehaald die de **geloofwaardigheid** van haar homoseksuele **geaardheid** ondersteunen alsook haar angst **ondersteunen** om met deze geaardheid te moeten leven in de huidige maatschappij van Zimbabwe:

- Verzoekende partij heeft letterlijk de naam 'Ellen Degeneres' tijdens het interview met het CGVS genoemd, als een figuur waar zij veel respect voor heeft doordat zij openlijk voor haar homoseksuele relatie durft uit te komen. Verzoekende partij stelde tevens dat zij streefde naar een dergelijk levens zoals Ellen Degeneres, namelijk een gezin vormen met een vrouw en kinderen.

Dit gegeven wordt echter niet vermeld door de CGVS in de motivering van haar weigeringsbeslissing.

- Tevens vermeldde verzoekende partij dat een ex-president van Zimbabwe, Caan Banana, aan de macht van 1980-1987 en afgezet door Mugabe, na zijn ambtstermijn ervan beschuldigd werd de homoseksuele geaardheid te hebben. Over wat er nadien met hem gebeurd is, is volgens verzoekende partij nooit duidelijk in de nationale pers gecommuniceerd geweest.

Dit gegeven wordt eveneens in de weigeringsbeslissing van het CGVS doodgezwegen.

- Verzoekende partij verduidelijkt de homohaar van haar ex-president, Mugabe, zoals zij die heeft ervaren uit de speeches van Mugabe, uitgezonden op de nationale televisie, als volgt:

"Van elk staatsoptreden maakte hij gebruik om de 'gays' aan te vallen en ronduit te beledigen. "

Volgens haar ervaringen moet die homohaar van Mugabe worden opgesplitst in twee periodes:

Van 1992 tot 2000 viel Mugabe, volgens haar, bij het aanvallen van homorechten voornamelijk de ex-president Caan Banana aan. Deze, zoals eerder vermeld, werd ervan 'beschuldigd' homoseksueel te zijn.

Van 2000 tot nu was, volgens haar, zijn 'anti-gay regime' vooral een kwestie van nationale trots. Zijn focus lag vanaf dan in het wegdrijven van de slechte westerse invloeden. Volgens hem proberen de

westerse landen, homoseksuelen mensen in Zimbabwe binnen te brengen om zo de morele structuur van Zimbabwe als land aan te tasten.

Mugabe zou volgens verzoekster dat een vorm van Neokolonialisme noemen. In die zin dat het Westen nog altijd een invloed op Zimbabwe tracht uit te oefenen, niet fysiek maar door in te spelen op de morele structuur van de jeugd.

Zo gingen op haar universiteit een aantal 'hear-says' de ronde:

een aantal studenten zouden voor een tijdje in een westers land hebben verbleven om te studeren en zouden vervolgens bij terugkeer hebben verklaard homoseksueel te zijn. De reactie van de overheid hierop was dat deze studenten gebrainwashed zouden zijn door de westerse landen alsook door deze landen betaald zouden worden om deze geaardheid in Zimbabwe te claimen om zo de homorechten in Zimbabwe binnen te loodsen.

Hieruit blijkt dus meer en duidelijk de gegronde vrees van verzoekende partij om terug te gaan naar Zimbabwe en daar te moeten leven met alle strafrechtelijk en sociale gevolgen, verbonden aan de door haar innerlijk beleefde geaardheid."

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoekster aan dat zij geen mogelijkheid heeft om haar geaardheid te tonen in Zimbabwe, daar een leven te leiden overeenkomstig haar seksuele voorkeuren en daar samen met een vrouw een gezin op te bouwen. Indien zij wordt teruggestuurd naar Zimbabwe, wordt haar aldus het recht op een gezinsleven ontnomen. Zolang zij in Zimbabwe zal verblijven, zal haar recht op een gezinsleven geschonden blijven. Gelet op het nog steeds heel actieve homofobe regime in Zimbabwe, ziet het er immers niet naar uit dat de toestand daar snel zal veranderen. De schending zal naar het oordeel van verzoekster dus uitmonden in een permanente inbreuk op haar gezinsleven, die nooit de proportionaliteitstoets van artikel 8 EVRM zou doorstaan.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 EVRM, voert verzoekster aan dat een terugkeer naar Zimbabwe tot gevolg zou hebben dat ze daar omwille van haar geaardheid gearresteerd zal worden, effectief een gevangenisstraf zal moeten uitzitten en na haar vrijlating verder ook sociaal geïsoleerd en onderdrukt zal worden door zowel de overheid als haar naaste omgeving en familie. Zij licht toe dat haar moeder aan het hoofd staat van de kerkelijke gemeenschap in haar dorp en streng de Bijbel naleeft. Het uiten van haar geaardheid aan haar familie zou volgens verzoekster leiden tot enorme familiale conflicten en waarschijnlijk verstoting uit de familie. Haar familie zal haar nooit in haar geaardheid steunen, als dat zou betekenen dat ze niet langer aanzien zouden krijgen van het dorp, aldus verzoekster, die voorts nog verwijst naar de behandeling van homoseksuelen in Zimbabwe (arrestaties, gevangenisstraffen, vernederingen enz.).

2.4. In een vierde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), stelt verzoekster dat zij in geval van terugkeer naar Zimbabwe vervolgd zal worden omwille van haar homoseksuele geaardheid. Zij laat gelden dat er een sterke homofobie heerst onder de bevolking en in het rechtssysteem in Zimbabwe. Aangezien homoseksualiteit in Zimbabwe strafbaar gesteld wordt, kan zij niet voor haar geaardheid uitkomen, kan zij zich niet beroepen op de bescherming van de Zimbabwaanse overheid en kan zij geen toegang krijgen tot het rechtssysteem. Verzoekster meent dan ook dat de voorwaarden van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet vervuld zijn en dat haar vluchtelingenstatus aldus dient te worden erkend.

2.5. In een vijfde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, voert verzoekster aan dat zij in haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omwille van haar homoseksuele geaardheid. Zij verduidelijkt dat homoseksualiteit in Zimbabwe bestraft wordt met gevangenisstraffen tot twee jaar. Homoseksueel zijn in Zimbabwe betekent ook zonder uitzondering verstoting door familie en vrienden en geen werk vinden. Homoseksuele Zimbabwanen lopen bovendien het risico op willekeurige ondervragingen, arrestaties en beschuldigingen, alsmede is er een ernstig risico op geweldplegingen tegen homoseksuelen. Er heerst bovendien een sterke homofobie onder de bevolking en in het rechtssysteem in Zimbabwe. Zo worden homoseksuelen in Zimbabwe bijvoorbeeld gefolterd tijdens hun verhoor op verschillende politiekantoren. Homoseksualiteit wordt volgens het Zimbabwaanse rechtssysteem en de Zimbabwaanse overheid gezien als "daden tegen de natuur" of "sodomie". Er worden zeer regelmatig homoseksuelen opgepakt in Zimbabwe, op een onmenselijke manier verhoord en ondervraagd en voor de rechter gedaagd, met gevangenisstraffen tot gevolg.

2.6. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: verzoeksters tijdelijke verblijfstitel (van 17 maart 2015 tot 31 oktober 2015), e-mail verkeer dat haar wil om te werken aantoon, verzoeksters studieresultaten, een gepubliceerd onderzoek van de 'International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association (ILGA)' over 'state-sponsored homophobia', het reisadvies Zimbabwe van de FOD Buitenlandse Zaken en diverse persartikels die het homofobe regime in Zimbabwe aantonen.

2.7. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) zij pas laattijdig een asielaanvraag indiende in België en het bovendien nooit eerder haar intentie was om asiel aan te vragen in België, hetgeen ernstige afbreuk doet aan de ernst van haar voorgehouden vrees voor vervolging, (ii) geen geloof kan worden gehecht aan de door haar geopperde geaardheid en bijgevolg aan de vervolgingen die zij vreest omwille van deze geaardheid daar (1) zij inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot de definiëring van haar eigen geaardheid, (2) haar kennis van de situatie van homoseksuelen in Zimbabwe uiterst beperkt is, (3) ook haar kennis van de Belgische context met betrekking tot homoseksualiteit zeer beperkt is en zij bovendien geen actieve stappen ondernam om zich te verdiepen in de situatie en gemeenschap van homoseksuelen in België, hoewel dit voor haar de reden was van haar komst naar België, (4) zij over haar eerdere relaties en aantrekking tot vrouwen oppervlakkige en inconsistente verklaringen aflegde, haar verklaringen veeleer blijf geven van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Zimbabwaanse samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en haar verklaringen over de beleving van haar eigen geaardheid enkel duiden op gebrek aan enige persoonlijke ervaringen en (5) zij er niet in slaagt haar vrees bij terugkeer omwille van haar geaardheid concreet te maken en hierover consistente verklaringen af te leggen en (iii) de door haar neergelegde documenten geen afbreuk doen aan het voorgaande daar zij niet aannemelijk heeft kunnen maken werkelijk deel uit te maken van de Zimbabwaanse LGBTI-gemeenschap en haar Belgische verblijfstitel, arbeidskaart, curriculum vitae en universitaire registratiecertificaten geen betrekking hebben op haar verklaringen omtrent haar geaardheid.

2.8. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.9. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met verzoekster. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.10. De Raad erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze een seksuele geaardheid te bewijzen. UNHCR wijst erop dat de ervaringen van LGBTI-personen sterk variëren en sterk worden

beïnvloed door hun culturele, economische, familiale, politieke, religieuze en sociale omgeving. De sociale en culturele achtergrond van de asielzoeker die zich identificeert als LGBTI kan van invloed zijn op de manier waarop hij of zij zijn of haar seksuele geaardheid en/of genderidentiteit uitdrukt, op de manier waarop deze persoon zich identificeert of kan verklaren waarom hij of zij niet openlijk leeft als LGBTI. Veel LGBTI-persoon onderdrukken hun seksuele oriëntatie en/of genderidentiteit om de gevolgen van ontdekking, zoals het risico op bestraffing, discriminatie, maatschappelijke afkeuring of uitsluiting uit de familie, te vermijden. Sommige personen zijn zich mogelijk ook onbewust van hun seksuele geaardheid en/of genderidentiteit tot de adolescentie, vroege volwassenheid of later in het leven. Personen die zijn opgegroeid in culturen waar hun seksualiteit en/of genderidentiteit een schande of taboe is, worstelen vaak met hun seksuele geaardheid en/of genderidentiteit. Het feit dat een asielzoeker die zich identificeert als LGTBI geen relatie(s) heeft gehad in het land van herkomst, betekent niet noodzakelijk dat hij of zij geen LGBTI is. Het kan eerder een aanwijzing zijn dat hij of zij problemen probeert te voorkomen. Ook de invloed van religie in het leven van LGBTI-persoon kan complex, dynamisch en een bron van ambivalentie zijn (zie UNHCR *“Guidelines on international protection no. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”* van 23 oktober 2012).

Verzoekster verklaart dat zij in Zimbabwe drie relaties heeft gehad met mannen, die nooit langer duurden dan een maand. Zij ging deze relaties aan deels uit nieuwsgierigheid, deels onder druk van familie en gemeenschap. Zij ervoer deze relaties eerder als zus-broerrelaties. Verzoekster stelt dat zij de intentie had om de jongens ten overstaan van haar familie te gebruiken als “cover”. Zij voelde zich hier echter schuldig over en kon zich er dus niet toe brengen om de jongens voor te stellen aan haar familie als zijnde haar vriend. Uit schuldgevoel en omdat zij niet tegen de jongens wilde liegen, heeft zij de relaties telkenmale vrij snel beëindigd. Verzoekster heeft blijkens haar verklaringen nooit een relatie gehad met een vrouw. Wel voelde zij zich op 17-jarige leeftijd aangetrokken tot L., een medestudente. Zij vertelde of toonde L. nooit dat zij aangetrokken was tot haar uit angst voor haar reactie. Zij heeft uit angst ook nooit met iemand gesproken over haar gevoelens voor L. (administratief dossier, stuk 4, p. 5-6 en p. 9-10).

De Raad ziet geen reden om te twijfelen aan verzoeksters verklaringen, waaruit duidelijk naar voren komt dat zij ernstig worstelt met haar seksuele geaardheid en haar religie. Gevraagd hoe zij zichzelf zou definiëren, stelde verzoekster dat zij in conflict is met zichzelf (administratief dossier, stuk 4, p. 8), wat ook terugkomt doorheen haar verdere verklaringen. Zo stelt verzoekster dat zij zich nog steeds christelijk voelt maar dat zij in België niet langer naar de kerk gaat. Gevraagd waarom zij hiermee is gestopt, verklaarde verzoekster *“Wetende wat ik ben, lieg ik.”* Ook verklaarde zij *“(…) Door niet naar de Kerk te gaan, zeg ik: Ok God, ik weet dat je geen compromis over dit wilt, ik wil gratie. Dat is de reden dat ik wilde stoppen. Ik wil vrede zoeken in mijn ziel. Om gratie te zoeken om het leven te kunnen leven wat ik wil. (...) Ik wil vrede met God maar ik wil ook vrede met de manier waar ik wil leven met mezelf. De eerste stap is dat ik niet meer naar de kerk ga. Het is te conflicterend voor mezelf. Sorry. Zelf nu als ik de Bijbel lees, huil ik: God, ik wil nog steeds uw kind zijn. Ik ben wat je zegt erover. Maar ik wil nog steeds een christen zijn.”* Omwille van dit conflict in zichzelf, haar angst om niet langer geaccepteerd te worden en haar vrees om enige confrontatie aan te gaan, nam verzoekster ook afstand van haar Zimbabweaanse vrienden in België en ondernam zij tot op heden geen poging om in contact te komen met de LGTBI-gemeenschap in België (administratief dossier, stuk 4, p. 7-8). Uit verzoeksters verklaringen blijkt voorts dat zij tijdens het tweede jaar van haar studies in België leed aan bloedanemie. Het kostte haar twee maanden om te herstellen, waarna zij depressief is geworden. Zij verklaarde in dit verband *“(…) Ik leed aan depressie. Ik voelde dat ik niet alles aankon. Ik nam ook een slechte beslissing. Ik wou niet met mijn familie praten. Ik zag niemand. Ik ging ook niet naar het ziekenhuis. De depressie toen, ik wou niets doen. De depressie nam mij heel lang om iets te doen. (...) Ik dacht dat als ik het uitlegde aan mensen in België dat ze mij gingen verstoten. Dat was stom. Nadat ik herstelde, wou ik mijn studies hernemen. Toen ik herstelde was het december. Ik had geen lessen gevolgd. (...) Ik had paniek. Ik kreeg paniekaanvallen. Toen ik van de anemie herstelde kon ik niet slapen. Ik eindigde in een situatie waarin ik niets kon.”* (administratief dossier, stuk 4, p. 11-12).

Na lezing van het administratief dossier is de Raad overtuigd dat verzoekster duidelijk nog steeds worstelt met haar geaardheid, dat zij bevreesd is dat zij niet zal worden geaccepteerd door haar familie, vrienden en gemeenschap en dat haar focus sinds haar komst naar België lag/ligt op het behalen van een master diploma, waaraan zij haar ganse toekomstbeeld koppelt. Verzoeksters mentale ingesteldheid, haar emotionele kwetsbaarheid, haar onzekerheid, haar terughoudendheid, de manier waarop zij spreekt over de bewustwording en de beleving van haar seksuele geaardheid, de twijfel,

angst en schaamte waarmee zij kampt – mede gevoed door haar achtergrond en haar geloof –, de focus op haar studies, haar faalangst, haar ziekte en depressie die zij moest overwinnen en haar streven om op eigen benen te staan en onafhankelijk van haar familie een leven op te bouwen, verklaren naar het oordeel van de Raad waarom *in casu* verzoekster nooit de intentie heeft gehad om asiel aan te vragen in België, waarom zij zich niet verder heeft verdiept in het situatie van homoseksuelen in haar land van herkomst, waarom zij tot op heden geen contacten heeft gezocht met de LGTBI-gemeenschap in België, waarom zij nog geen organisaties of psycholoog heeft geraadpleegd om haar te helpen om het innerlijke conflict waarmee zij worstelt op te lossen en waarom zij sinds haar aankomst in België nog geen relaties heeft aangegaan. De motieven van de besteden beslissing kunnen aldus geenszins volstaan om verzoeksters geloofwaardigheid in twijfel te trekken.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat de Zimbabweaanse LGBTI-gemeenschap geconfronteerd wordt met problematische situaties en homofobe reacties. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en de door verzoekster bijgebrachte informatie blijkt inderdaad dat homoseksualiteit in Zimbabwe nog steeds taboe is en zelfs strafbaar wordt gesteld, dat er in de afgelopen jaren ook effectief mensen werden gearresteerd omwille van hun homoseksuele geaardheid en dat de LGBTI-gemeenschap wordt geïntimideerd, gediscrimineerd en fundamentele rechten wordt onzegd. De Raad besluit dan ook dan in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep en dat zij aldus overeenkomstig artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet als vluchteling dient te worden erkend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS